

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतावादीपे त्रिशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥

भवात्प्रसादं कुरुतात्स्वर्गादिशायमेप्रभो ॥ तमुवाच ततो हृत्वा पर्वतं नारदस्तथा ॥ ३६ ॥ कृतांजलिमुपासीनं दीनं दीनतरः स्वयं ॥ त्वया हं प्रथमं शोभो वानरस्त्वं भविष्यसि ॥ ३७ ॥ इत्युक्तेन मया पश्चाच्छतस्त्वमपि मत्सरात् ॥ अद्य प्रभृतिवैवासंस्वर्गनावाप्स्यसीति ह ॥ ३८ ॥ तव नैतद्विषदृशं पुत्रस्थाने हि मे भवान् ॥ निवर्तयेतां तौ शापावन्यो न्येन तदामुनी ॥ ३९ ॥ श्रीसमृद्धं तदा हृत्वा नारदं देवरूपिणं ॥ सुकुमारीप्रदुद्रावपरपत्यभिशंकया ॥ ४० ॥ तां पर्वतस्ततो हृत्वा प्रद्रवन्ती मनिदितां ॥ अब्रवीत्तव भर्तैष नात्र कार्या विचारणा ॥ ४१ ॥ ऋषिः परमधर्मात्मानारदो भगवान्प्रभुः ॥ तवैवाभेद्यत्नदयो माते भूदत्र संशयः ॥ ४२ ॥ सानुनीता बहुविधं पर्वतेन महात्मना ॥ शापदोषं च तं भर्तुः श्रुत्वा प्रकृतिमागता ॥ पर्वतो यथयौ स्वर्गनारदो भगवान्प्रभुः ॥ ४३ ॥ वासुदेव उवाच प्रत्यक्षकर्ता सर्वस्य नारदो भगवानृषिः ॥ एष वक्ष्यति ते पृष्टो यथा वृत्तं नरोत्तम ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणारादपर्वतो पाख्याने त्रिशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ततो राजा पांडु सुतो नारदं प्रत्यभाषत ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि सुवर्णं शीघ्रं विसंभवं ॥ १ ॥ एवमुक्तस्तु समुनिर्धर्मराजेन नारदः ॥ आचक्षे यथा वृत्तं सुवर्णं शीघ्रं विनं प्रति ॥ २ ॥ नारद उवाच एवमेतन्महाबाहो यथायं केशवो ब्रवीत् ॥ कार्यस्यास्य तु यच्छेषं तत्तैव क्ष्यामि पृच्छतः ॥ ३ ॥ अहं च पर्वतश्चैव स्वस्त्रीयो मे महामुनिः ॥ वस्तुकामावभिगतौ स्तं जयं जयतां वरं ॥ ४ ॥ तत्रावां पूजितौ तेन विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ सर्वकामैः सुविहितौ निवसावोस्य वेदमनि ॥ ५ ॥ व्यतिक्रान्ता सुवर्णा सुसमये गमनस्य च ॥ पर्वतो मामुवाच दं काले वचनमर्थवत् ॥ ६ ॥ आवामस्य नरेन्द्रस्य गृहे परमपूजितौ ॥ उषितौ समये ब्रह्मं स्तद्विचिंतयसांप्रतं ॥ ७ ॥ ततो हं मब्रुवं राजन्यपर्वतं शुभदर्शनं ॥ सर्वमेतत्त्वयि विभो भागिने योपपद्यते ॥ ८ ॥ वरेण च्छं द्यतां राजालभतां यद्यदिच्छति ॥ आवयोस्तपसा सिद्धिं प्राप्नोतु यदि मन्यसे ॥ ९ ॥ तत आहूय राजानं स्तं जयं जयतां वरं ॥ पर्वतो नुमतो वाक्यमुवाच कुरुपुंगव ॥ १० ॥ प्रीतौ स्वनृपसत्कारैर्भवदार्जवसंभृतैः ॥ आवाभ्यामभ्यनुज्ञातो वरं नृवरं चिंतय ॥ ११ ॥ देवानामविहिंसायां न भवेन्मानुषक्षयं ॥ तद्गृहाण महाराज पूजार्हो नोमतो भवान् ॥ १२ ॥ संजय उवाच प्रीतौ भवंतौ यदि मे कृतमेतावतामम ॥ एष एव परोलाभो निर्वृत्तो मे महाफलः ॥ १३ ॥ तमेवंवादिनं भूयः पर्वतः प्रत्यभाषत ॥ वृणीष्व राजन्सं कल्पय त्ते हृदि चिरं स्थितं ॥ १४ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सांप्रतं कल्याणं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥